

Vali Nasr of Zahra Bahrami: De tirannie steunen of verdrijven?

Op 2 mei 2012 houdt **Vali Nasr** in de Rode Hoed een lezing over 'The Iran Game: Nuclear standoff, Arab spring and the balance of power'. De bijeenkomst is georganiseerd door het Ministerie van Buitenlandse Zaken (<http://www.rodehoed.nl/nl/programma/agenda/event/95/Henriette-van-Lynden-lezing>).

Wie is Vali Nasr? De agenda vermeldt: "Vali Nasr is vooraanstaand Midden-Oosten en islam-expert verbonden aan het Brookings Institute. Ook is hij adviseur van de minister van Buitenlandse Zaken van de Verenigde Staten, Hillary Clinton." Er is echter nog wel wat meer over hem te vertellen. Vali Nasr maakt in de Verenigde Staten deel uit van de 'Iran lobby' ([http://www.centerforsecuritypolicy.org/upload/wysiwyg/center%20publication%20pdfs/Clare%20Lopez%20-%20Iran%20Lobby\(1\).pdf](http://www.centerforsecuritypolicy.org/upload/wysiwyg/center%20publication%20pdfs/Clare%20Lopez%20-%20Iran%20Lobby(1).pdf)). Deze 'Iran lobby' is een complex netwerk van personen en organisaties die het Amerikaanse buitenlandse beleid beïnvloeden ten gunste van het Iraanse regime.

In 2007 schreef Vali Nasr samen met Ray Takeyh een artikel in de Washington Post onder de titel: *The Iran Option That Isn't on the Table* (<http://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2007/02/07/AR2007020702136.html>). De auteurs pleiten in het artikel voor integratie van Iran in de wereldeconomie om op die manier Iran in positieve zin te beïnvloeden. Zij verwachten geen Perzische lente: "it would be a mistake to assume that Iran's regime is about to fall or that a democratic spring is looming".

De massale Iraanse demonstraties in 2009 hebben laten zien hoe fout het artikel van Vali Nasr en Ray Takeyh was. De bevolking van Iran heeft toen laten zien dat het niets liever wil dan vrijheid en democratie. Velen hebben dit met de dood moeten bekopen, anderen zijn verkracht of gemarteld. En wat deed het Westen? Dat deed niets om de moedige demonstranten te steunen. In het bijzonder president Obama liet het afweten, zodat de demonstranten in november 2009 scandeerden: "Obama, are you with us or against us?" (<http://www.ihatethemedia.com/iranian-protesters-chant-obama-are-you-with-us-or-against-us>). Maar met adviseurs als Vali Nasr is het natuurlijk geen wonder dat Obama niets deed. Een Perzische lente past nu eenmaal niet in hun wereldbeeld. Zij zien meer in een dialoog met het Iraanse regime dan in steun aan de oppositie. Maar wie heeft daar voordeel van? De talloze onschuldige gevangenen die in de Iraanse gevangenissen zuchten in elk geval niet. Het Westen dan misschien? In november 2010 stelden Iraanse studenten in een Open Brief aan president Obama: "Wat hebben wij te verwachten van een regering die op brute wijze de fundamentele rechten van haar burgers schendt, wanneer zij de beschikking krijgt over atoomwapens? Wat zal zo'n regime met de wereldbevolking doen?"

(http://www.refdag.nl/nieuws/buitenland/eu_en_vs_moeten_een_lijn_trekken_tegenover_iran_1_520033). Alleen de Iraanse leiders profiteren van de dialoog. Het biedt hen de mogelijkheid om ondanks een woedende bevolking (<http://www.youtube.com/watch?v=uq7BBV1yzH8>) aan de macht te blijven.

Een van de demonstranten in 2009 was de Nederlands-Iraanse Zahra Bahrami. Tijdens de Ashura protesten verzette zij zich met alles wat in haar was tegen het Iraanse regime. Zij moest absoluut niets hebben van een dialoog met de Iraanse leiders: "Mr. Doctor! You are asking us not to use violence. You are not here and you don't know what they did to us on Ashoura. You weren't here when they ran over three youngsters with the security trucks right in front of my eyes, and you don't know how I felt at that moment. At that moment I was talking to this radio station and I screamed: they ran them over! They just killed three young people! Their bodies went cold in front of our eyes! Sir, doctor! ... You are not here to see how they hit people! You never saw how they sliced a kid's fingers with a slice and the fingers ended up in the gutters! And blood gushed out in front of my eyes! And you expect me to stand and watch? Do you expect me to run away? ...

This is not Holland or Germany here! This is not Los Angeles either. No this is Tehran! The city of blood! Today a bus load of security agents poured into the university and attacked the students and broke their heads. They beat them up badly. They hit them over the head with bricks and rocks. ... They dragged their bodies out of the university. ... Never again will we sit quietly and watch them beat us. ... We are not going to sit idle to watch them bury people like Sohrab and Neda while we sit around eating our dinner and prevent our kids from going outside! No! We will be on the frontlines from now. ... I was one of the ones on the day of Ashoura standing in frontlines yelling at people to attack! Do not run away!"

(<http://www.youtube.com/watch?v=8eBPmUPA6J4>).

Als beloning voor haar grote moed ontving Zahra Bahrami de strop. Het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft niet alleen haar executie niet voorkomen, maar laat met de uitnodiging aan Vali Nasr ook zien niet met Zahra Bahrami in de frontlinie te willen staan.

Hoe ver staat het Ministerie daarmee af van ons Nederlandse volkslied, dat ons in het zesde couplet laat zingen:

Dat ik toch vroom mag blijven,
uw dienaar t' aller stond,
de tirannie verdrijven
die mij mijn hart doorwondt.

Albert Welleweerd, 1 mei 2012